

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Boite_023 | Notes de la fin de sa vie pour ses derniers livres.](#)[Collection](#)[Boite_023-10-chem | Philodème. Item\[Alexander Olivier. Philodemi. Signorum explicatio - suite\]](#)

[Alexander Olivier. Philodemi. Signorum explicatio - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0474

SourceBoite_023-10-chem | Philodème.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

τὸ τ[ὸ αἰτ]ιᾶσθαι πρός τινων
δργιεθῆγαι, καὶ παρρησιά-
5 εται δ[i]ὰ τὸ ποῆσαι παρρη-
σιάσασθαι πρὸς αὐτούς, οὐ-
κ δλι<γ>άκις δὲ κατὰ μεικτὸν
τρόπον διαπτ[ῶ]ξεως γε-
νομέ[v]ης. * ἐπιστήσει
10 δ ἀν τις, εἰ δυναμένου βελ-
τίονο[c] μειωθῆ[v]αι διὰ [μα-
κρότητα χρόνου, φοβού-
μενο[c] μή τι μέτα συνβῇ*i*]

59 [ζ]ετι δ' θτε καὶ φιλος[ο-
φίας ἀποτήσεται, τάχα
δέ που καὶ μισήσει τὸν
σοφόγ, ἐνίοτε δ' ὑποίσε[i]
5 μέν, ο[ύ]δεν δ' ὡφεληθῆσε-
ται, διαλαβόντος ὡφελη-
θῆσεθαι. * καὶ ταῦτα συν-
πεεῖται, φημί, διὰ πολ-
λὰς α[ι]τίας· ἢ τὰρ ἀσθενε[ι]ς
10 ὅντες ἢ τενόμενοι [δ'] ἀ-
ν]αλθεῖς ὑπὸ τῆς παρρησίας

60 καὶ κατηξίωσ[άν τινες
παρρησιάζεσθαι] πρὸς
τοὺς τοιούτους, ἄλλοι δέ,
τῆς πικρᾶς πα[ρρησίας] δ-

fr. 58, 3 (τ[ὸ], 8 supplevi
fr. 59, 2 ἀποτήσεται sc. discipulus sapientis obiurgationem
minime perferens 6 existimante sc. sapiente 10 δ' expunxi
10—11 Α[[Ν]ΑΛΘΟ. παρ. δ[v]αλθεῖς scripsi
fr. 60, 1 (τινες), 3 (ἄλλοι), 12 supplevi

5 μοιότητα πρὸς τὴν [λοι]δο-
ρίαν ἔχούσες, ὃς λοιδορού-
μενοι καὶ ἀπὸ δυσνοίας.
πολλοὺς δὲ καὶ γόητες ἄν-
θρωποι μετὰ τὴν ἀνάτα-
10 σιν ἐτλαβόντες ἀποδια-
στέφουσι ποικίλας φιλο-
φροσύνας κατ[ε]πάισα[ντες].

61 ἐλύ[π]ησε
τὸν νοψθετούμενον ἀ-
γνώστως τοῖς πέλας διὰ
π]ᾶ[ν] καὶ μηδ' ἀν ἰλαρῶς εὐ-
5 θύς ἐνεκα τῆς φάρεψ ὁδυ-
νάσθαι: * ἐνίοτε δ' ἀνα- >
πλασθὲν εὐτύχημα, πολ-
λάκις δὲ καὶ φανερὸν [ἀ]λ-
λοις τενόμενον, ἔλα-
10 θ[ε]ν καθητούμενον, * εἰ
μή [τ]ι οὐκ ἀπρόσωπον δι-
αλήσεται συνπαραληφθὲν

62 ἐπιτιμῶμενος
ἢ φθον[εῖν] ἢ χλευάζειν
ἢ τι πάσχειν τῶν τοι[ο]ύ-

fr. 61 his verbis ea videtur subiecta esse sententia, sapientem,
qui discipulum moneat iratus, etsi non palam, sed clam pro-
ximis, tristitia tamen illum afficere; quod sane non fieret, si
hilariiter et leniter *(et pacate)* reprehenderet. Additque Phil.
interdum fictum aliquod crimen a sapiente verum existimari
atque idcirco discipulum obiurgare (A. H.) 4, 11 supplevi

fr. 62 ἐπιτιμῶμενος sc. discipulus 1—2, 5, 11—12 supplevi

fr. 60, 8 cf. Plutarch. o. l. 22 [63B]: πονηροὺς καὶ ἀνελευ-
θέρους καὶ γόητας etc.

